

cc Jan 26/1780

Bratislava, 9.VIII.1945

Milý Lacko '

Tvoju adresu som dozvedel od Micke a obrátim sa na Tebe s prosbou, aby si tento list odovzdal mojej švagrine Zuzke alebo Matyimu. Z obsahu tohoto aj Ti dozvieš našu tragediu.

Už uplynul čoskoro celý rok, že vzájomne nemáme žiadnú správu a behom tohoto roku prezili sme veľmi smutné časy. Do konca marca minulého roku zili všetci skromne, ale spokojne, Tvoja matka a Ernő bácsi boli v Budapešti, Anny a ja v Hlohovci, a pretože politické a vojnové udalosti na nás veľmi depressívne spôsobily boli sme šťastní. Katastrofa však začala s obsadením Maďarska, keď prv matka potom aj E. musel Bpešt opustiť a prisli do Bratislavy. Toho času bol život u nás este dost dobrý, trval ale len do konca augusta. Od tej doby sme zili stále vo veľkej nervozite, pretože Slovensko bolo obsadené a následkom toho začala deportacia takzvaných "necistokrvných". Začatkom sme boli veľmi dobre schovaní ale následkom jedného udania chytili nás a 2.XII. boli sme deportovaní do Nemecka. Tvoja matka a Anny boli v Ravensbrück-u a to do konca marca, a ako som to dodatočne dozvedel vydržali námahy a život v konc. tábore veľmi dobre. Bohužiaľ od tej doby nemám žiadnu správu a som celkom zúfalý. Od rána do večera len sedím doma a čakám, že snad predsa prídu. Dozvedel som aj to, že ženy z Ravensbrücku evakuovali do Bergen-Belsenu a odtiaľ mnoho tisíce boli prevezení do Švedska. Prosím Ťa Zuzka, buď taká láskavá, a pokus sa dostať nejaké informácie cestou Červ. kríža zo Stockholmu. E. bácsi a ja sme boli do januára spolu v Berlíne (Siemensstadt) E. potom odtransportovaný do Buchenvalde potom do Bergen Belsenu a bohužiaľ pravdepodobnosť jeho návratu je skoro nulla. Od Tvojho otca chyba tiež volajúca správa. Ja som bol v Berlíne, potom v Oranienburgu evakuovali sme do Lübeck-u, ale este v Mecklenburgsku nás Rusi oslobodili. Nakoľko som bol ťažko nemocný, liečil som sa v Meyenburg-u skoro 8 týždňov a len 4.VII. som sa dostal domov. Tu som ležal ďalšie 3 týždne v nemocnici a este teraz potrebujem lázeňského liečenia v Tr. Tepliciach. Doma som okrem jedného brata nič ^{a nikoho} neviem, pretože fašistické hordy nás celkom vyrabovali. Ale keď naši milí sa vrátia, nič z toho si nerobím.-

Minulý týždeň som dozvedel, že št. úrady chcú statok v Janikovciach parcellovať. Banka proti tomu samozrejme zakročí, ale aby sme mohli aj v mene rodiny proti tomu odvolať prosím Ťa, aby zvlášť Ti a zvlášť Matyko mi obratom pošty zaslali splnomocnenie asi násl. textu : "Zuzanna Boltonova, rod Schwitzerova, narodená. .... dcera Štefana Schwitzera a Alice Szilardovej, anglická št. príslušníčka, splnomocnujem týmto p. Pavla Adlera, Bratislava, Venturska 7, aby mne v záležitosti nehnuteľnosti a ^{brakelného majetku} mojho otca Štefana Schwitzera, pred úradom a oproti tretím osobám právoplatne zastupoval. Toto splnomocnenie je prenositeľné.-" Splnomocnenie musí byť od čl. vyslanectva legalizované.-

Netrpezlivo čakám na Vaše správy a srdečne Vás všetkých pozdravujem. Príjem tohoto listu oznamte mi telegraficky na adresu Venturska 7.-

Lad